

Gece Vardiyası

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 14 Mart 2014

Gece vardiyasındayım
Yine şiir kokuyor ortalık
Hangi çiçekte var bu koku
Misk-i amber şiirler
Hep seni söyler
Seni söyler be gülüm

Rahatsız etmeyeyim seni
Sen uyu istersen
Seversin uykuyu
Bir de arkını dönüp de uyumayı
Ya da dinle dilersen
Sen bilirsin gülüm

Sen beni sensiz bırakırken
Hangi hayatı düşledin
Hangi hayat sonsuzdur
Kime gelmez ki ölüm
Kime gelmez söyle gülüm

Ömrün bilmem kaçınıcı ayında
Aşık oldum sana
Ömrün bilmem kaçınıcı ayındayım
Geçer dediler
Geçmedi be gülüm

Ben zoru seçtim
Aslında çok kolaydı seni sevmemek
Ama direndim
Yılmadım bir an bile
Yılmadım sevmekten gülüm

Müebbet verdiler sevdama
Ne bir başka şehirde
Ne dağda taşta

Yüreginde sürgünüm
Sürgünüm sana gülüm

Geç oldu
Sen uyu istersen, ben uyumak istemiyorum
Uykum kaçsın diye
Sensizliği yudumluyorum
Yoksun ama yine de tat veriyorsun
Her yudumun bir hayat gülüm

Cennetti dünya
İlkelerim vardı hayatı kucaklayan
Çocuk gibi büyüttüğüm biliyorsun
Seni kaybetmek telaşı ile
Bir bir unuttum gülüm

Hatırlar mısın?
Bir tahta masamız vardı taksitle aldığımız
Sonra hiç kurtulamadık taksitten
Kim bilir ne oldu şimdi o masa?
Ben gibi taksit taksit kırılmıştır gülüm

Bir de pembe abajur vardı
Daha aldığımızda bozuk olan
Nereden geldiye şimdi aklıma
Hiç görememiştik ışığını
Benim gibi yanmadan sönmüştü gülüm

Gündüzleri sevmez oldum
İçimde bir şeyler ölür oldu
Ölüm korkusunu unuttum
Az sonra dokunacağım ölüme
Canım sıkılıyor
Canım sıkılıyor be gülüm

Toprak dönüyor bana doğru
Azrail'le sözleşmiş
Ölüm dörtlüğünü yazacağım gün bugün
Bir ışık göründü semadan

Beynim uyuşuyor
Vuslat baş ucumda
Hoş geldi ölüm
Bekletmeyelim gülüm

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN